

NATIONALE
KERAMIEKPRIJS
2025

DE
KEI

Nationale Keramiekprijs De Kei 2025

Inhoud

Voorwoord	3
Over de SKPD	4
Nationale Keramiekprijs De Kei	5
Selectie, nominatie en prijswinnaar	6
Ruimte voor keramiek: juryrapport	7
De drie genomineerden:	
Anton Reijnders, winnaar De Kei 2025	10
Anemoon on Fire	12
Pierluigi Pompei	13
Overige geselecteerden:	
Natasja Alers, Boris van Berkum	14
Marieke Bolhuis, Gerard Bovenberg	15
Marijke Gémessy, Maartje Korstanje	16
Maaïke Kramer, Deirdre McLoughlin	17
Beatrijs van Rheeden, Corien Ridderikhoff	18
Camile Smeets, Mariëtte van der Ven	19
Van de initiatiefnemers	20

Colofon

uitgave: SKPD © 2025

www.skpd.nl

015 2147072

vormgeving: Stef Breukel

Voorwoord

Al geruime tijd heeft de keramiek haar status en waardering gekregen binnen de wereld van de beeldende kunst. Dat is weleens anders geweest: sommigen keken er indertijd op neer. Keramiek behoorde tot de kunstnijverheid of in het beste geval tot de toegepaste kunst.

Maar dat veranderde in 1970. Keramiste Maggi Giles kreeg, mede dankzij de steun van Karel Appel, een solotentoonstelling met haar explosief kleurrijke werk in het Stedelijk Museum te Amsterdam.

Door de één toegejuicht, door de ander met afschuw bekeken. Wat altijd pleit voor de kracht van een werk.

Er kwamen galerieën die zich specialiseerden in keramisch werk. Binnen de academies voor beeldende kunst kreeg keramiek haar eigen professionele afdeling. Al jaren had de Porceleyne Fles in Delft een speciale 'Experimentele Afdeling', waar jonge keramisten onder leiding van Theo Dobbelmann de kenmerken van klei en glazuur konden onderzoeken, hetgeen in verbluffende resultaten uitmondde en een impuls gaf aan toekomstige keramisten. In Den Haag is er sinds 1968 'Structuur 68', opgericht door Henk Trumpie en Jacques van Gaalen. Dit bedrijf is gespecialiseerd in het uitvoeren van grote keramische sculpturen en reliëfs voor zowel binnen als buiten en de openbare ruimte.

Natuurlijk was er al vele jaren het Prinsessehof in Leeuwarden, een héél museum gespecialiseerd in keramiek: oud en hedendaags. Maar ook het Keramisch Werkcentrum in Heusden was belangrijk, vooral na de transitie naar het Europees Keramisch Werkcentrum in Den Bosch en later na verhuizing hiervan naar Oisterwijk. Vooral dit centrum verleidde internationaal bekende grootheden – kunstenaars, ontwerpers, architecten – om ernaartoe te komen en hun ontwerpen in klei te laten uitvoeren of er zelf onder advies mee aan de slag te gaan. Een

internationale waardering voor keramiek. Naast Beelden de Kunst stond op gelijke hoogte de Keramiek: een keramist was beeldend kunstenaar.

Keramisch werk kent vele vertakkingen, van functioneel, minimalistisch, sculpturaal, hyperrealistisch, naar exuberante barokke vorm en hele installaties. Keramiek: al sinds de oudheid een fabelachtig proces, verbonden met het menselijk bestaan zowel in praktische als beeldende zin.

Voor de derde keer wordt dit jaar de tweejaarlijkse Keramiekprijs De Kei uitgereikt. Prijswinnaars en kandidaten: veel succes in jullie verdere carrière.

*Will Lutz,
galeriehouder*

SKPD

De Stichting Keramiek Promotie Delft (SKPD) heeft ten doel het bevorderen van de belangstelling voor, en het promoten van de bekendheid van de nationale en internationale hedendaagse keramiek.

De stichting organiseert – onder andere – tentoonstellingen en beheert de daarvoor benodigde gelden, een en ander zonder winstoogmerk. De SKPD beschikt niet over eigen middelen. Sinds 2013 heeft de SKPD een culturele ANBI-status.

Bestuur

Bert van Meggelen, voorzitter

Stef Breukel

Hans Doets

Rosemarie Willems

Werkgroep

Joke Doedens (Galerie Terra Delft)

Simone Haak (Galerie Terra Delft)

Ankie Maessen

Meer informatie over de SKPD is te vinden op de website www.skpd.nl

Nationale Keramiekprijs De Kei

Nationale Keramiekprijs De Kei wil een bijdrage leveren aan de vergroting van de bekendheid en waardering van keramische kunst van Nederlandse kunstenaars of kunstenaars werkend in Nederland. Keramiekverzamelaars Ankie Maessen en Bert van Meggelen hebben de prijs in 2020 ingesteld als erkenning en stimulans voor Nederlands talent op het gebied van keramiek als kunstvorm.

De Kei wordt eens per twee jaar uitgereikt aan een keramist van uitzonderlijke kwaliteit. De prijs bestaat uit een geldbedrag van 7.500 euro. Zowel de tweede als de derde genomineerde ontvangt een bedrag van 500 euro. De organisatie is in handen van de Stichting Keramiek Promotie Delft (SKPD).

De prijs wordt dit jaar voor de derde keer uitgereikt. Wij zijn daarvoor niet, zoals bij de vorige edities, te gast in Museum Prinsenhof Delft vanwege de verbouwing van het museum. De tentoonstelling van het werk van alle geselecteerde kunstenaars is te zien bij Galerie Lutz in Delft.

Trofee De Kei voor de winnaar en twee keitjes voor de tweede en de derde genomineerde.

Selectie, nominaties en prijswinnaar

De selectieronde voor 2025 startte in november 2024. Vijf kenners van het keramiekveld in Nederland (de selectiecommissie) droegen ieder drie keramisten voor aan de jury. Op alfabetische volgorde zijn dit de volgende kunstenaars:

Natasja Alers	Deirdre McLoughlin
Boris van Berkum	Pierluigi Pompei
Marieke Bolhuis	Anton Reijnders
Gerard Bovenberg	Beatrijs van Rheeden
Anemoon on Fire	Corien Ridderikhoff
Marijke Gémessy	Camile Smeets
Maartje Korstanje	Mariëtte van der Ven
Maaïke Kramer	

De geselecteerde kunstenaars zonden ieder drie foto's van en tekst over hun werk in. Op basis hiervan koos de jury in april drie genomineerden voor de Keramiekprijs De Kei: Anemoon on Fire, Pierluigi Pompei en Anton Reijnders.

De jury bezocht de genomineerde kunstenaars in hun atelier, waar zij hun werk presenteerden. Na afloop van deze bezoeken koos de jury de winnaar: beeldend kunstenaar Anton Reijnders.

Selectiecommissie

Mieke Everaet,
keramist, België
Simone Haak,
mede-eigenaar van Galerie Terra Delft
Mieke Montagne,
Studio Poldergoed
Aty Kohne,
Keramikos, Haarlem
Anne van der Zwaag,
directeur/eigenaar Big Art & Object Rotterdam

Jury

Fred Wartna, voorzitter
voormalig directeur Villa Zebra en hoofddocent
Willem de Kooning Academie, Rotterdam
Esther van der Hoorn
conservator toegepaste kunst Museum Prinsenhof
Delft
Geertje Jacobs
kunsthistoricus, directeur van het Europees Keramisch
Werkcentrum (EKWC) in Oisterwijk
Will Lutz
kunsthistoricus, galeriehouder Galerie Lutz in Delft
Jonas Vansteenkiste
hoofddocent van de afdeling Keramiek aan de Gerrit
Rietveld Academie in Amsterdam

Jury, v.l.n.r.: Geertje Jacobs, Jonas Vansteenkiste, Fred Wartna, Will Lutz, Esther van der Hoorn, Hans Doets (secretaris van de jury)

Ruimte voor keramiek: juryrapport

De vijftien geselecteerde kunstenaars voor de Keramiekprijs De Kei 2025 laten in hun keramiek een grote variatie aan manieren van werken en verschijningsvormen zien. Klein en groot, zacht en hard, kleurrijk en zwart-wit, organisch en geometrisch, realistisch en abstract. De keramische werken zijn zonder uitzondering knap gemaakt en hebben een hoge kwaliteit. Ze nodigen uit tot goed kijken. Dat hebben we als jury gedaan. Alle kandidaten werden uitgebreid onder de loep genomen, hun websites en *track records* zijn bekeken. Van steeds drie werken van elk van de vijftien kunstenaars is fotodocumentatie en een toelichtende tekst bestudeerd. Na een uitvoerige discussie heeft de jury drie kunstenaars genomineerd. Anemoon Fokkinga *also known as* Anemoon on Fire, Pierluigi Pompei en Anton Reijnders werden vervolgens in hun atelier bezocht. Ze lieten hun werk zien, vertelden enthousiast over het waarom, hoe en wat van hun creaties en gingen uitvoerig en overtuigend in op onze vragen.

De genomineerden zijn in feite alle drie kunstenaars die de mogelijkheden van het materiaal uitputtend gebruiken. Bij Anton is het zoeken naar de essentiële vorm overtuigend. Bij Anemoon zien we naast de fantastisch gevormde dieren spetterende en glimmende glazuren en Pierluigi laat zijn perfecte gevormde sculpturen vibreren met speciaal gecomponeerde geluidswerken. Daarmee nemen deze drie kunstenaars ons als publiek mee in hun wereld.

Steeds speelt de ruimte waar het werk getoond wordt een belangrijke rol in de presentatie; soms is die ruimte zelfs bepalend voor het getoonde werk. Zo wint het werk van Anemoon aan zeggingskracht door het plaatsen van tientallen dieren in haar installatie *Animals Far From Now and Beyond* in Museum Prinsesnehof in Leeuwarden. Antons werk is duidelijk geïnspireerd door de ruimtes

waar hij heeft gewerkt; in een hoek van het atelier hangt een installatie van tientallen kleinere objecten die groeit zolang de werken daar hangen. Ze leven met hem mee. Daarnaast spelen de ruimtes tussen die voorwerpen eveneens een grote rol. De werken van Pierluigi zijn eenvoudigweg niet te ervaren, niet te begrijpen zonder de ruimte er omheen. Is die ruimte er dan word je gemakkelijk, letterlijk, omver geblazen door het geluid.

In figuurlijke zin zijn we door alle drie de genomineerden omver geblazen. Voor het aanwijzen van een winnaar van de keramiekprijs zijn niet zozeer de overeenkomsten als wel de kenmerkende verschillen tussen de oeuvres van de drie kunstenaars relevant om te benoemen.

Anemoon on Fire (Fokkinga) is de jongste van het drietal kunstenaars. Vanaf haar vijftiende heeft ze zich als

Anemoon on Fire (Fokkinga)

autodidact ontwikkeld tot keramiste. Zelfstudie via het internet, heel veel proberen en het volgen van workshops in binnen- en buitenland hebben haar tot deze nominatie gebracht. Op dit moment exposeert zij met het eerder genoemde werk in Leeuwarden. Daarbij is ook een Engelstalig boek verschenen waar ze uitgebreid ingaat op de transities die haar dieren hebben ondergaan. Ze heeft een passie voor de natuur, voor bossen en de zee en vooral voor dieren. Tegelijk maakt ze zich zorgen over hoe menselijk ingrijpen de habitat van die dieren verandert. Daardoor veranderen die dieren ook in gedrag en in uiterlijk. Anemoon stelt zich voor hoe die dieren in miljoenen jaren zullen zijn geëvolueerd tot fantastische wezens met vier ogen, meerdere hoofden, staarten en klauwen. Haar werk is enerzijds een waarschuwing, anderzijds laat het een fantastisch nieuwe fauna zien. De keramieken dieren zijn zonder uitzondering prachtig gemaakt, met interessante texturen. Haar werk flirt met drama en straalt durf en energie uit.

Pierluigi Pompei's fascinatie ligt op een geheel ander terrein. Hij is geobsedeerd door licht, ruimte en geluid. Een van de startpunten van zijn werk is de trompet of beter de vorm van de trompet. Het geluid vormt zich op één punt en zoekt dan de ruimte op. Voor hem heeft die vorm zowel een mannelijk als een vrouwelijk karakter. Van hieruit heeft Pierluigi veel onderzoek gedaan naar wat geluiden doen, wat muziek doet en heel concreet welke kleurpaletten bij instrumenten horen; Pompei is een synestheet. De keramische vormen krijgen ook de kleuren die bij de muziek horen. Meerdere van die ronde bolvormen met speakers daarin laten muziek horen die je moet ervaren door in de ruimte te zijn. Hoewel hij zelf ook muziek maakt werkt hij veel samen met geluidskunstenaars. Eigenlijk is Pierluigi een homo universalis, hij integreert kleur, vorm, muziek en ruimte in oog-

Pierluigi Pompei

strelende installaties. De keramieken vormen zien er moeiteloos gemaakt uit maar zijn van een grote technische perfectie.

Anton Reijnders werkt al meer dan veertig jaar met keramiek, vaak in combinatie met andere materialen. Alles is iets in relatie tot iets anders. Het toeval speelt daarbij een grote rol evenals de tijd. Anton maakt iets, laat het liggen, hangt het op, komt iets anders tegen, combineert, haalt het weer weg, komt iets anders tegen, draait het om en dan kan het er zijn. Zo combineert hij bolvormen met blauwe tongen, een stoel met een keramische vorm en een kussen. Een pion is pas af als die op zijn kop staat. Zijn werk is speels, doorleefd en ener-

giek. Er zijn invloeden merkbaar van Chinese en Japanse filosofieën en ideeën van Russische architecten. Hij zet verschillende keramische technieken in en alles is van grote kwaliteit en vakmanschap. Overal kan Anton inspiratie vinden maar meest bepalend lijkt de ruimte om de objecten en om zichzelf heen, zoals in de verschillende ruimtes van zijn atelierwoning ook ervaren kan worden. Meerdere sculpturen van twee vingers bevestigd aan de wand bieden steeds iets anders aan. Het zijn genereuze gebaren die overtuigen en Anton Reijnders als kunstenaar en vanwege zijn standaardwerken over keramiek ook als kennisdeler karakteriseren.

Voor het kiezen van een winnaar van De Kei 2025 valt op dat naast de overeenkomsten er zoals gezegd kenmerkende verschillen zijn. Die verschillen vergelijken, beter wellicht: die verschillen wegen leidt tot de keuze voor een winnaar zonder de andere twee daarmee te kort te doen. We hebben unaniem gekozen voor die kunstenaar die de keramiek het meest veelzijdig inzet, die keramiek in al haar facetten benut om betekenis te geven aan aspecten van de werkelijkheid.

De winnaar van De Kei 2025 is Anton Reijnders!

*Fred Wartna,
voorzitter van de jury*

Anton Reijnders

Anton Reijnders

Anton Reijnders maakt samengestelde sculpturale beelden vaak naakt of geglazuurd, gecombineerd met andere alledaagse materialen. Enerzijds zijn ze duidelijk herkenbaar, maar daartegenover staan allerlei ondefinieerbare elementen. Ze fascineren omdat hij telkens weer verwondering brengt en content genereert voor de toeschouwer. Ze zijn steeds een ruimtelijke beleving van een vrije esthetische samenhang van helderheid en eenvoud.

Mieke Everaet

Anton Reijnders in zijn atelier tijdens het bezoek van de jury.

*Voorgrond: Stack 26,
2020-2024, 89 x 62 x 46 cm*

Anemoon on Fire

Anemoon on Fire heeft een eigen wereld van keramische, figuratieve fantasiebeelden gecreëerd. Haar enorme productie verbijstert, ontroert en verrast in onderwerp en aantal.

Via haar hobby zeeduiken is ze ook geïnspireerd in de levensvormen onder water. Deze verbeeldt ze met de realiteit van de vervuiling die ze aantreft. In haar visie zullen deze wezens overleven door zich aan te passen. Dit levert een unieke wereld op in keramiek. Haar toepassing van glazuren, oxides en engobes getuigen van een ongeremdheid in techniek maar zeker ook in onderwerp.

Simone Haak

Lichen Toad with eggs, 2025, 28 x 40 x 28 cm

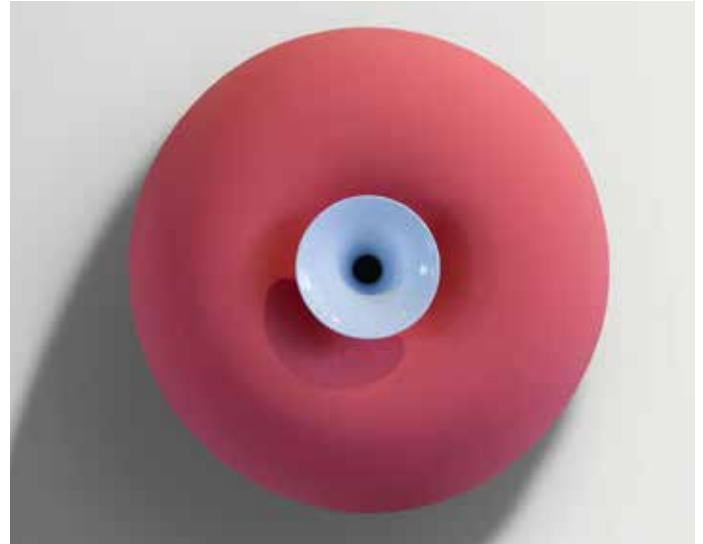
*Animals far from now and beyond, 2024,
lang 14 m, hoog 2 m,
breed 3 m
Keramiekmuseum
Prinsessehof, Leeuwarden*

Pierluigi Pompei

Pierluigi is als beeldhouwer cum laude afgestudeerd aan de Accademia del belle arte in Rome. Met een beurs startte hij aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunst in Den Haag die hij in 1998 afrondde. Vanaf 2006, na een werkperiode in het EKWC, werkt Pierluigi ook met keramiek.

Kleur, architectuur en geluid vormen een doorlopende leidraad in zijn werk en hij onderzoekt met indrukwekkend geduld en een enorme drijfveer wat de ultieme combinatie is. Welke kleur heeft geluid en hoe ziet de ideale vorm voor geluid eruit. De installaties laten je deze zoektocht horen, voelen en beleven. Vocum, zijn laatste werk, dat hij heeft ontwikkeld met een geluidstechnicus, is hiervan een overtuigend resultaat.

Mieke Montagne

Vocum 21, 2023, Ø 55 x 22 cm

*Quiver #2, 2017,
Sound sculpture,
Ø 110 x 49 cm*

Natasja Alers

Toevase II, 2024, 40 x 24 x 24 cm

De kleurrijke, briljante vazen en sculpturen van Alers trekken aan of stoten juist af. Een spanningsveld ontstaat tussen de kijker en haar werk. Het is direct en gevoelsgeladen gevormd, uitgeduwd en uitgetrokken in klei waar zij al van jongs af aan door gefascineerd is. De tactiele en in elkaar overvloeiende vormen met soms afdrukken van lichaamsdelen in opalecente glazuren tonen ervaringen en maken haar werk heel bijzonder.

Mieke Everaet

Boris van Berkum

Kabra blauw, 2022, hoog 35 cm

Boris van Berkum beweegt zich als multimediaal kunstenaar moeiteloos tussen verschillende creatieve disciplines en past uiteenlopende materialen toe. Keramiek is een van zijn uitingsvormen. Met veel overtuiging en geestdrift zet hij keramiek in om zijn verhaal te vertellen. Zijn werk is sterk geëngageerd en geworteld in cultureel en antropologisch onderzoek. Hij experimenteert niet enkel met de artistieke mogelijkheden van het materiaal maar ook met het spanningsveld tussen abstract en figuratief, een autonome en toegepaste benadering van het medium.

Anne van der Zwaag

Marieke Bolhuis

*I'am after me, uit de serie I see you, 2020-2023,
142 x 55 x 55 cm*

Marieke Bolhuis volgde in 1980 een opleiding aan de Rijksacademie in Amsterdam, maar ze studeerde af aan de AKI in Enschede. Marieke is geen conceptueel kunstenaar. Ze werkt intuïtief. Haar beleving van de wereld om haar heen wordt vertaald naar sculpturen en installaties. Al werkend aan een beeld is er een voortdurende interactie tussen maken, kijken, denken en doen. Naast klei gebruikt ze ook andere materialen, om haar werken de uitdrukking te geven die zij beoogt. Gedurende het creatieve proces is elke beslissing die zij maakt uitsluitend van haarzelf. De beelden die zij maakt zijn soms meer dan levensgroot. Ze lijken te leven en communiceren met de omgeving. Haar beeldtaal is krachtig, stoer en mag indrukwekkend genoemd worden.

Aty Kohne

Gerard Bovenberg

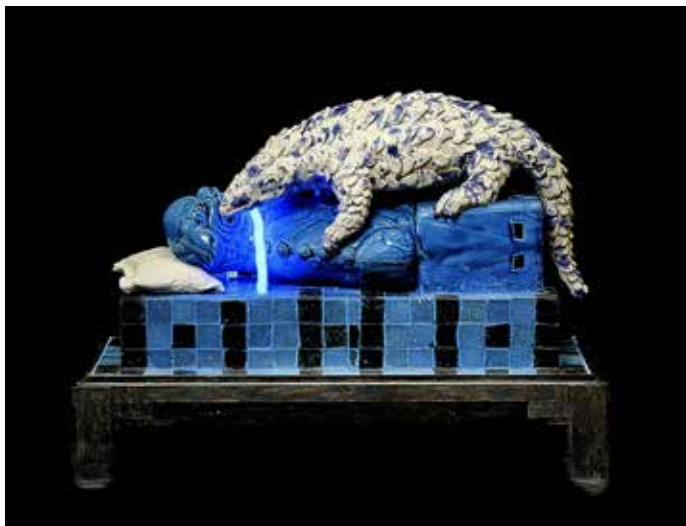

Dome China, 2025, Ø 170 cm

Opgeleid als beeldend kunstenaar heeft Gerard Bovenberg zich vanaf ongeveer 2015 toegelegd op keramiek. Als volledig autodidact heeft hij een inmiddels indrukwekkende collectie lampen opgebouwd uit Bone China. Dit materiaal is niet het meest voor de handliggend medium om in de keramiek mee te beginnen. Gerard is erin geslaagd met dit materiaal objecten met een krachtige en tegelijkertijd fragiele uitstraling te maken. Zowel met als zonder verlichting fascineren zijn vormen. Het handmatige karakter en de zachte uitstraling contrasteert met de hardheid van het dunne, doorschijnende materiaal. Zijn lampen worden internationaal verkocht. Zijn kroonluchter Dome China hangt o.a. in Portugal, Londen, New York en Los Angeles.

Mieke Montagne

Marijke Gémessy

It take two to pango, 2024, 20 x 30 x 15 cm

Vergankelijkheid, aantasting door de tand des tijds en door de mens zelf zijn haar thema's. Zij boetseert, glazuurt en schildert, wat men als oud ervaart. Toch is haar technische bekwaamheid geen doel op zich, toegevoegde materialen zoals glas, hout, ijzer, neon, en leds transformeert zij tot betekenisdragers.

Sporen van humor blijven zichtbaar, ondanks de steeds grimmiger toon van haar werk. Een vertederend, slapend varkentje heeft een verborgen beschildering van karbonades op de grill. Gevilde hazen bungelen in een nostalgisch kastje met Delftsblauwe tegels. Gémessy's sculpturen zijn ook verwerkt in de openbare ruimte. Zij is een veelzijdig kunstenaar in onderwerp, formaat en materiaalgebruik.

Simone Haak

Maartje Korstanje

Zonder titel, 2024, 40 x 40 x 35 cm

Het werk van Maartje Korstanje is intuïtief en oer. In haar handen krijgt keramiek een expressieve kwaliteit die elke keer weer intrigeert. Vorm, textuur en glazuur worden bepalend in haar vertaling van onderwerpen als groei en verval. Haar visie verbeeldt ze op een hele directe bijna rauwe manier in organische sculpturen die intrigeren en die je het liefst wil aanraken om haar thema's te doorvoelen. Maartje mixt, construeert en deconstrueert vrijelijk materialen, waaronder keramiek, resulterend in raadselachtige objecten die rijk zijn aan betekenis.

Anne van der Zwaag

Maaike Kramer

Speltafel, 2023, 32 x 49 x 17 cm

Maaike Kramer vertaalt abstracte ideeën over opbouw en afbraak, structuren en constructies naar tastbare objecten en onderzoekt zo de diepte en gelaagdheid van beton, steen en keramiek op allerlei manieren. Haar minimalistische en bijna mysterieuze werk is duidelijk herkenbaar en blijft tegelijkertijd verrassen. Ze creëert subtiele kleurschakeringen en experimenteert graag met schaalvergroting. Kleine maar fijne sculpturen en grote monumentale installaties wisselt ze af in een oeuvre dat ontzettend eigen is. Het nodigt uit om goed te kijken, de details te doorgronden en zelf te duiden.

Anne van der Zwaag

Deirdre McLoughlin

Hu whatever, 2024, 30 x 36 x 10 cm

Deirdre McLoughlin is geboren in Dublin en heeft daar filosofie en literatuur gestudeerd aan de universiteit. In de jaren '80 is ze naar Japan gereisd, en daar in een kleine studio in Kyoto heeft Deirdre meer dan drie jaar met klei gewerkt, om de taal van de vorm te leren en toe te passen. De Sodeisha Group en in het bijzonder Yasuo Hayashi zijn een belangrijke inspiratiebron geweest voor haar kunstenaarschap. Na haar solo-expositie in 1984 reisde ze drie maanden door China en bezocht daar Liling, Jingdezhen, Xian en andere culturele plekken.

Haar werken zijn sculpturaal en tegelijk zacht. Het is zien en voelen. Het werk heeft een hoog aaibaarheidsgehalte. Aanvankelijk zijn haar werken gesloten vormen, maar de laatste jaren worden de vormen meer open. Ze gebruikt de klei vaak zonder glazuur en polijst het oppervlak, totdat er een mooie zachte glans ontstaat.

Het werk van Deirdre lijkt als vanzelf te zijn ontstaan. Ze heeft geen vooropgezet plan, maar begint gewoon met rolletjes klei te bouwen.

Aty Kohne

Beatrijs van Rheeden

Close, 2021, 39 x 23 x 23 cm

Beatrijs van Rheeden kiest voor haar beeldend abstract werk voor het edele zuivere witte porselein dat reducerend gebrand wordt. Zij beheerst dit materiaal virtuoos. Maat, orde, ritme zijn de beeldaspecten in haar abstracte organische sculpturen. Zij snijdt, facetteert en sculpteert het werk vanuit een gelaagde, opgebouwde vorm in porselein. Van Rheeden combineert ook porseleinen elementen, soms geglaazuurd met gehaakte vrije vormen tot nieuwe kleurrijke sculpturen met een geheel eigen verhaal.

Mieke Everaet

Corien Ridderikhoff

Tulpentoren, 2020, 36 x 26 x 26 cm

Corien heeft haar beroepspraktijk sinds 1977 en is werkzaam in Amsterdam. Zij heeft tijdens haar carrière een sterk beeldmerk opgebouwd. Op porselein past zij een zogenoemde batik-techniek toe waardoor er een patroon ontstaat van glanzend blauw geglaazuurde en mat witte, ongeglazuurde vlakken. Met haar blauw-witte geometrische decoraties is haar werk direct herkenbaar als van haar hand en ademt toewijding, concentratie en perfectionisme uit wat in al haar werk terug te vinden is.

Mieke Montagne

Camile Smeets

Wingwoman, 2024, 75 x 50 x 50 cm

In 2009 studeerde Camile af aan de keramiekafdeling van de Rietveldacademie. Ook toen al maakte ze grillige beelden met een duidelijke eigen boodschap. Haar huidige werk is figuratief, vervreemdend en soms surrealistisch. Het is vooral haar eigen beeldtaal; spelen met de dingen die voorbijkomen. Er zijn verschillende van haar beelden in openbare ruimten te zien. Haar kleine beelden zijn bijna allemaal voorzien van een wit glazuurlaagje. Het accent ligt op de uitbeelding van een belevenis. De indrukwekkende grotere werken refereren aan de mythologie; vogels, fantasiedieren en mensfiguren in een compositie samengevat tot een fantasierijk beeld. Ze geeft een inkijkje in haar belevingswereld en maakt een intrigerend schouwspel van haar eigen verhaal.

Aty Kohne

Mariëtte van der Ven

Owl chick, 2020, 83 x 38 x 50 cm

Een geëngageerd kunstenaar die de actualiteit en grote thema's verwerkt in haar beelden. Klimaatverandering, religie, oorlog, ongelijkheid; alles komt aan bod. Het uitgangspunt is dat de mens veroorzaker is van veel problemen. Ze probeert met haar beelden bij het publiek een gevoel tot nadenken en reflectie te bereiken. Haar beelden zijn uitgevoerd in porselein of steengoed en qua techniek ogen zij als antiek. Van der Ven is in staat om in elk beeld een eigen identiteit te leggen; geen kop is hetzelfde en intrigeert. Haar techniek is indrukwekkend en in de uitvoering schuwt ze ook de grote volumes niet.

Simone Haak

Van de initiatiefnemers

Zo nu en dan boordevol creativiteit die je versteld doet staan, soms vol van (ruimtelijke) intelligentie die je raakt als een donderslag bij heldere hemel. Ook raakt het vaker een gevoelige snaar of is het vol van vernuft.

Heel vaak spat het plezier ervan af, dan weer zet de erin verborgen fantasie je aan het denken.

Uiteraard gaat het hier om goed keramisch werk, waar een klomp klei vorm krijgt, tot leven komt, betekenissen genereert, zingeving produceert.

Deze avontuurlijke kunstdiscipline, is niet alleen een lust voor het oog, maar kan ook je emoties diep raken.

De denkkraft en het scheppend vermogen van kunstenaars die keramiek maken spreekt ons niet alleen aan, maar spreekt ons ook toe. Van daar de Keiprijs voor de keien in hun vak.

Ankie Maessen en Bert van Meggelen

*Uitreiking Keramiekprijs
De Kei in 2023 in Museum
Prinsenhof Delft. V.l.n.r.:
Ankie Maessen
Annemie Boissevain
Fred Wartna
Wendy Gers
Rachel de Joode (winnaar)
Janelle Moerman
Ronald Snijders
Stef Breukel
Jan de Bruijn
Bert van Meggelen
Esther van der Hoorn*

(advertentie)

Galerie Terra in Delft (1986) toont hedendaagse keramiek, zowel autonoom als toegepast, van ongeveer 75 internationale makers. Terra houdt tentoonstellingen, zowel binnen als buiten de eigen vestiging, is uitvalsbasis voor tal van activiteiten en heeft een uitgebreide website met webwinkel. De galeriehouders, Joke Doedens en Simone Haak, zijn onderscheiden met de Van Achterberghprijs 2024. Het Terra-team is in 2024 uitgebreid met Chao Wu en Dio Cao.

TERRA
Galerie Terra Delft

Nieuwstraat 7
2611 HK Delft
www.terra-delft.nl

Iona Tămaș

Li Zhen

Daphne Corregan

Elke Sada

Katharine Morling

